

Mennesker, som ere overladede til deres Vilkaarlighed, og paa den anden Side, for at udtrykke min høieste Forundring over, at den høitærede Justitsminister finder det Altsammen ypperligt, Altsammen som det bør sig at være; og naaget den nye Bestemmelse giver langt mere Myndighed til Forstanderne for Straffeanstalterne, idetmindste her i Kjøbenhavn, end selv den haardeste Lov før har givet dem, førend Retten havde talt, nemlig til de 6 Maaneders eensomt Fængsel, saa finder den høitærede Justitsminister dog, at siden der er et Rescript af 1846 om Noget, som kunde være endnu værre, saa følger det af sig selv, at denne Lov er mild og endog ypperlig. Endelig har den høitærede Justitsminister anført en Kjendsgjerning, som skulde vidne for, jeg veed ikke om for Nødvendigheden af at overlade alle Fanger, hvad de saa end have begaaet, til Bestyrelsens Vilkaarlighed; thi der er vistnok en stor Forskel paa, hvorledes Mennesker ere; der kan være de Forbrydere, med Hensyn til hvilke der vistnok maa indrømmes dem, som skulle paasee saavel deres Nærvarelse og deres dog nogenlunde ustraffelige Opførsel, al mulig Frihed i Behandlingen; men naar vi tænke paa, hvilken Blanding af Mennesker det er, som saaledes Alle paa een Maade overlades til en Bestyrelses eller en enkelt Bestyrers Vilkaarlighed, saa maae vi vel, synes jeg, grue lidt. Den høitærede Justitsminister anførte, — jeg veed egentlig ikke, hvortil det skulde hjælpe, — at efter Bestyrelsens Indberetninger var der i den senere Tid anvendt færre legemlige Straffe end før, medens han tilføiede, at der omvendt var et meget stort Antal Straffe af eenligt Fængsel, idetmindste hvor der fandtes Leilighed dertil; men jeg skulde troe, skjøndt jeg kan ikke vide, om det er saa, at det kunde let være, at hvor der langt sjældnere var anvendt Slag og Lamp, men langt oftere eensomt Fængsel, der havde Strengheden og Haardheden været ikke mindre, men større.

David: Det er kun en enkelt Bemærkning, jeg har at gjøre, og jeg havde endog saa troet, ikke at behøve at tage Ordet, navnlig mod de stillede Endringsforslag, da jeg troede, at naar man maatte erkjende, hvad der dog ei kan være tvivlsomt, at det ikke er

muligt at bestyre nogenformhelst Straffeanstalt uden at der tillægges Bestyrelsen en vis Straffemyndighed, det da ogsaa maatte være indlysende, at denne maatte være saa virksom, at den kunde opnaae sit Niemed, — jeg siger, jeg havde ikke troet at behøve at gaae ind paa de stillede Endringsforslag, fordi det maa vise sig endog saa ved et flygtigt Blik paa dem, at den Myndighed, som ved dem vilde tillægges Bestyrelsen af Straffeanstalterne, med Hensyn til de Individuer, der som oftest findes i Straffeanstalterne, ikke har nogen reel Betydning. Men da der, til Støtte for disse Endringsforslag, er blevet bemærket, at der i tidligere Tider ikke har været tillagt Directeurerne for Straffeanstalterne en saa stor Myndighed med Hensyn til Anvendelsen af den eenlige Fængsling, som nu er bragt i Forslag, naar det undtages, som den sidste ærede Taler udtrykte sig, at en Resolution af 1846 er gaaet saa vidt, saa skal jeg dog tillade mig, at gjøre opmærksom paa den forskellige Beskaffenhed af denne Straf i forrige Tider og nu, som fra flere Sider maaskee vil kunne gjøre det indlysende, at Indfrænkelsen af Hensættelsen i enkelt Celle i kortere Tid end den, som er bragt i Forslag, vilde være uhenigtsmæssig. Naar man gaar tilbage til en tidligere Tid, og man behøver ikke at gaae meget langt tilbage, saa vil man finde, at der i enhver Straffeanstalt var nogle saa, som oftest underjordiske Lukasser, som man brugte som Straffesteder, og disse vare i Almindelighed mørke, fugtige og i enhver Henseende uhenigtsmæssige, til i dem at opbevare Fanger i en kort Tid, og især til i en længere Tid deri at lade dem udstaae en Straf. Det blev med Rette anset for en meget stor Straf, at hense sætte Fanger i disse. Derfor blev vistnok ogsaa Hensættelse i eenlig Celle indfrænket til en meget kort Tid, i Placaten af 1813. Men siden hiin Tid har en humanere Betragtning maade med Hensyn til, hvorledes Fangerne skulle behandles, og hvorledes de Opbevaringssteder skulle være indrettede, der ere bestemte for dem, gjort sig gjældende. Ogsaa hos os har man saaledes søgt at bringe det eenlige Fængsel i Straffeanstalterne i Samklang med denne Betragtning maade, ligesom man overalt siden Slutningen af forrige Aarhundrede er streben frem